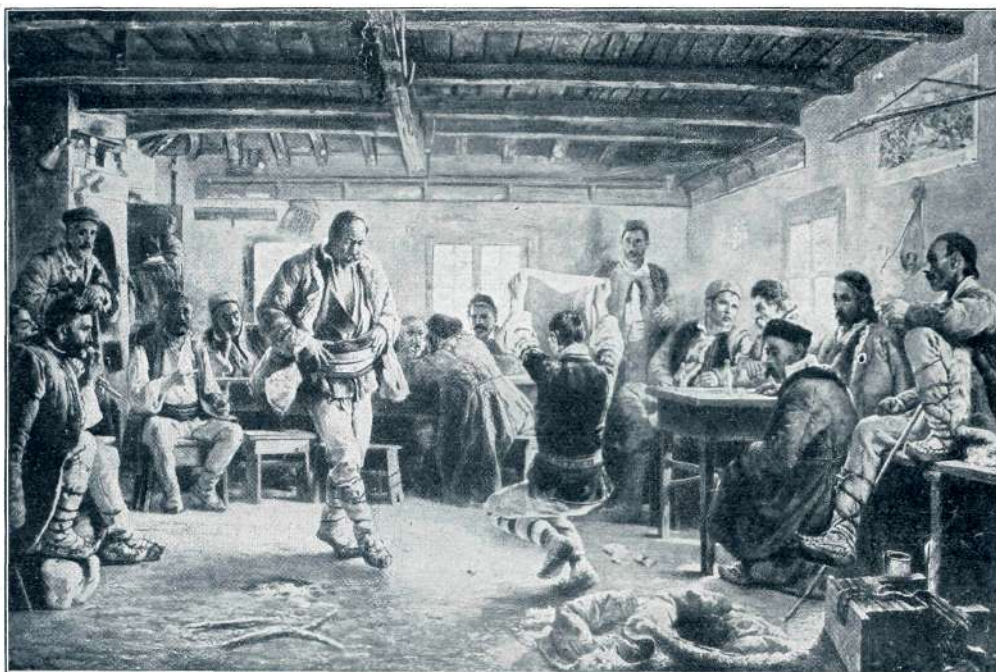

J. V. MRKVIČKA:
BOLGARSKI
PLES.

SAMA.

Povest. — Spisal F. S. Finžgar.

(Dalje.)

XVIII.

Ko so zapeli kraguljčki pred šolskim poslopjem, so se pojavile za šipami vseh učnih sob radovedne glave učiteljskega osebja. Sredi take zime nenadoma gosposke sani pred šolo, to je dogodek! Ko je nadučitelj spoznal nadzornika, je odskočil h katedru in zvil v žep proračun, kakor si ga je sestavljal ob skromni plači za božične praznike. Mara je skrila cigareto, ki si jo je pripravila za par dimov med odmorom. Minka se je vrnila mirno k podobi, pred katero je razlagala žetev in žito. Dasi ji ni bilo treba ničesar skrivati, jo je kljub temu izpreletelo kakor mučna slutnja in srce se ji je vznemirilo.

Nadzornik je vstopil v nadučiteljev razred, se kratko pomudil in šel v sobo k Mari. Prelistal je razrednico, pregledal katalog, odbral nekaj zvezkov, jih presodil, potem se naslonil in poslušal pouk. Ko si je zapisal nekaj beležk, je odšel v učilnico k Minki. Tukaj je začel vršiti svojo dolžnost in pravico do pičice. Vsako malenkost je pregledal in pretehtal, preiskal kateder, odprl omaro za učila, se izprehodil po sobi in ogledoval skoz zlate naočnike roke in vratove otrok, če so za-

dostno umiti in snažni. Minka je čutila, da to nadzorstvo ni vsakdanje, toda o vzroku ni imela pojma. Zato je po prvem razburjenju, katerega ni izdalo kar nič njeno vedenje, razlagala in učila mirno dalje, kakor je veleval urnik. Šolarjem je prijazno povedala, kdo da je ta gospod, nato jih opozorila, naj se vedejo in pazijo, kakor bi ga ne bilo v šoli, in nadaljevala.

Nadzornik je nehote često prekinil delo ob uradnih spisih in se zamislil v pouk. Nekaj izvirnega in posebnega je zapazil v metodi. Kakor da ni šola, tako je premišljeval sam pri sebi. To je družina, velika družina otrok in sredi med njimi mati, ki pozna srce in glavo slehernega, ki ima pretehtane značaje in osebnosti vsakega otročiča do najmanjše malenkosti. V teh otroških očeh ni bojazni in ni raztresenosti. Vse zre v učiteljico, kakor bi jim mati rezala belega kruha. In vendar uči marsikaj, kar nikakor ni predpisano. Toda uspeh je jasen in izvrsten — torej . . .

Ko so šolarji zapustili koncem pouka sobo, se je nadzornik poslovil in suhoparno omenil, da se po obedu vrne.

„Ali je sitnaril, kajne?“ je prihitela Mara z zamujeno cigareto k Minki.